

**KTH Arkitektur och
Samhällsbyggnad**

”Platser att hänga på”

En studie av barns upplevelser av platser i den urbana miljön i Eskilstuna

LOVISA ANDERSSON

Examensarbete inom samhällsbyggnad
SoM EX-KAND 2015-06

Stockholm 2015

KTH, Institutionen för Samhällsplanering och miljö
Avdelningen för urbana och regionala studier
Kungliga Tekniska högskolan

Sammanfattning

I dagens samhälle är en stor del av världens alla barn bosatta i städer, vilket medför att barns upplevelser av den urbana miljön har en inverkan på deras uppväxt och framtida liv. Eftersom barn utgör vårt samhälles framtid är det viktigt att framhäva och tillvarata deras upplevelser för att kunna förbättra staden ur ett barnvänligt ramverk. Utifrån detta är arbetets syfte att undersöka barns upplevelser av platser i den urbana miljön. För att uppnå syfte och besvara tillhörande frågeställningar avgränsas studien genom att undersöka hur barn i Eskilstuna upplever platser i staden. Data avseende barns upplevelser inhämtades genom att, vid två tillfällen, utföra gruppintervjuer med barn i årskurs 6 på en grundskola i Eskilstuna. För att möjliggöra analys av den empiriska undersökningen studerades även tidigare forskning och teorier som behandlar detta ämnesområde.

Resultatet visar på att barn till största del vistas på offentliga platser, vilka utgör sociala mötespunkter och benämns ”platser att hänga på”. Barnens positiva upplevelser av platser associeras till lugna områden, fritidsintressen, aktiviteter och sociala processer med kompisar samt familj eller släkt. Platser som genererar negativa upplevelser hos barnen anknyts till obehagliga händelser och främmande sociala grupper.

Med hjälp av tidigare forskning och teorier fastställs betydelsen av ”platser att hänga på” eftersom dessa möjliggör barns identitetsskapande och självständighet. Det framgår även att direkta erfarenheter och sociala relationer kan förstärka barnens positiva uppfattningar samt reducera känslor av obehag. Slutligen konstateras att barns okunskap, vilken avser brist på direkta erfarenheter, ovetskap gällande främmande människor och mörker, producerar negativa upplevelser av platser.

Abstract

In the world today a large number of children live in cities, which means that children's experiences of the urban environment have an impact on their childhood and future lives. Since children represent the future of our society it is important to utilise their experiences to be able to improve cities from a child-friendly perspective. Based upon these arguments the aim with this work is to investigate children's experiences of the urban environment. To achieve the aim and answer formulated questions this work is limited by examining how children in Eskilstuna experience places in the city. Information about children's experiences was generated by conducting two group interviews with children in sixth grade at an elementary school in Eskilstuna. To enable an analysis of the empirical investigation previous research and theories related to this subject were studied.

The result of this work determine that children often reside in public places, which represent social meeting points and are called "places for hanging out". Children's positive experiences are related to calm areas, hobbies, activities and social contexts with friends or family. Places that produce negative experiences are associated with unpleasant events and unknown social groups.

By using previous theories the importance of "places for hanging out" is determined, because these spaces enable children to create their identity and independence. It also emerges that children's direct experiences and social relationships increase their positive perceptions and reduce unpleasant feelings. Lastly, it is determined that negative experiences of places are produced from children's lack of knowledge, which is based on shortage of direct experiences, unknown people and darkness.

English title: "Places for hanging out": a study of children's experiences of places in the urban environment in Eskilstuna

Innehållsförteckning

INLEDNING	5
SYFTE & FRÅGESTÄLLNINGAR	5
DISPOSITION	6
METOD	6
INTERVJUER MED BARN	6
ÅLDER	7
FÖRHÅLLNINGSSÄTT TILL BARN	7
FÖRBEREDELSE	7
TEORI	8
ETT BARN PERSPEKTIV	8
GEOGRAFISK FÖRANKRING.....	9
<i>Identifikation</i>	9
<i>Självständighet</i>	9
BARN RUMSLIGA KUNSKAP	10
SOCIALA RELATIONERS BETYDELSE	10
EMPIRI	11
TILLVÄGAGÅNGSSÄTT.....	11
INTERVJUSITUATION.....	12
RESULTAT FRÅN GRUPPINTERVJUER.....	12
<i>Bostadsområden & fritidsaktiviteter</i>	12
<i>Positiva aspekter</i>	14
<i>Negativa aspekter</i>	16
<i>En drömplats</i>	17
ANALYS	18
ETT BARN PERSPEKTIV	18
GEOGRAFISK FÖRANKRING.....	19
BARN RUMSLIGA KUNSKAP	20
SOCIALA RELATIONERS BETYDELSE	21
SLUTSATS	22
PLATSER DÄR BARN VISTAS PÅ FRITIDEN.....	22
POSITIVA OCH NEGATIVA ASPEKTER.....	22
AVGÖRANDE FAKTORER.....	23
AVSLUTANDE DISKUSSION	23
LITTERATURFÖRTECKNING	25
BILAGA 1 – KARTA FRÅN DEN 14 APRIL 2015	27
BILAGA 2 – KARTA FRÅN DEN 24 APRIL 2015	28
BILAGA 3 – BREV	29

Inledning

Varje dag är det hundratusentals barn som föds världen över och varje minut är det 255 nya liv som ska växa upp och ta del av vårt samhälles befintliga miljöer (Central Intelligence Agency 2015). Då en stor del av världens alla barn lever i städer, kommer upplevelser av den urbana miljön utgöra en viktig komponent i deras uppväxt och barndom. Begreppet upplevelse kan delvis innefatta erfarenheter eller något en människa kroppsligt får vara med om, men ur ett emotionellt perspektiv även känslor och uppfattningar. En upplevelse av den urbana miljön kan gestaltas utifrån minnen, erfarenheter, sociala processer och människans direkta möte med omvärlden samt dess tillhörande naturlandskap. I dagens samhälle växer barn upp hand i hand med sociala mediers utveckling, vilka också är en del av den individuella upplevelsen.

I Sverige sker befolkningstillväxt jämsides med urbanisering, vilket medför att städers befintliga tillstånd och medföljande problem så som kriminalitet, ökad trafik samt miljöförstöring får en alltmer större roll i barns liv. Barns upplevelser av platser i den urbana miljön kommer därmed ha en inverkan på hur deras uppväxt och framtida liv formas. Den byggda miljön i städerna kan även ses som en plats för barns utveckling och inläring där dess utformning är en grundläggande förutsättning för deras välbefinnande samt god hälsa (Boverket 2015, 9). Eftersom barn utgör vår framtid samtidigt som de idag är en femtedel av Sveriges befolkning (Boverket 2015, 9) är det viktigt att framhäva för samhällets utveckling. Genom använda barns perspektiv och tillvarata deras upplevelser av den urbana miljön kan staden förbättras samt planeras ur ett mer barnvänligt ramverk.

I staden Eskilstuna, som är lokaliserad i norra delen av Södermanland och ingår i Stockholm-Mälardalenregionen, bor drygt 100 000 människor (Eskilstuna kommun 2014a). Med anledning av att jag själv växt upp i och skapat mig en relation till staden kommer detta arbete att fokusera på hur barn i Eskilstuna upplever den urbana miljön. Under min uppväxttid karakteriserades särskilda områden som farliga och obehagliga, vilket hade en inverkan på mina upplevelser av staden. Dessutom cirkulerade det, mellan barn, många förutfattade meningar och rykten om platser i Eskilstuna. Idag, drygt tio år senare, har jag som vuxen människa utvecklats en personlig anknytning till Eskilstuna, vilken antas bero på upplevelser och minnen som skapats i yngre år. I vuxen ålder har jag reflekterat över vad dessa upplevelser baseras på, vilket medfört ett intresse att undersöka och fördjupa mig i detta gällande barn i dagens Eskilstuna.

Syfte & frågeställningar

Syftet med detta arbete är att undersöka och inhämta kunskap gällande barns upplevelser av platser i den urbana miljön. Undersökningen avgränsas genom att studera hur barn i Eskilstuna upplever olika platser i staden med fokus på bostadsområden och offentliga platser utifrån deras positiva samt negativa aspekter.

För att uppnå formulerat syfte har frågeställningar skapats, och ska med hjälp av denna studie besvaras:

- På vilka platser i Eskilstuna vistas barn på fritiden?
- Vad är de positiva respektive negativa aspekterna avseende barns upplevelser?
- Vilka faktorer har en avgörande inverkan på barns upplevelser av platser?

Disposition

I detta avsnitt presenteras arbetets upplägg och dess olika avsnitt med tillhörande innehåll. I nedanstående avsnitt redovisas först vald metod och tillämpat tillvägagångssätt för denna undersökning med stöd av tidigare forskning samt etiska principer. Därefter presenteras tidigare forskning och teorier med utgångspunkt i fyra ämnesområden; ett barns perspektiv, geografisk förankring, barns rumsliga kunskap och sociala relationers betydelse. I avsnittet ”Empiri” behandlas och sammanställs resultatet från den egna undersökningen som i detta fall utgörs av två gruppintervjuer med barn. Vidare kommer en analys av det genererade resultatet att göras utifrån de teorier och forskning som presenterades tidigare. Därefter redovisas slutsatser som skapats utifrån denna studie med koppling till formulerat syfte och frågeställningar. Slutligen görs en avslutande diskussion, vilken återanknyter till arbetets inledning.

Metod

I boken ”Handbok för kvalitativa metoder” av Ahrne och Svensson (2011) beskrivs valet av metod inte som själva lösningen på en formulerad frågeställning utan att det istället ska utgöra ett slags verktyg eller hjälpmedel för att nå dit man vill. Metoden är ett tillvägagångssätt som ska leda forskaren från problem eller okunskap till en lösning eller kunskap.

Intervjuer med barn

För att kunna uppnå formulerat syfte och besvara frågeställningar tillämpas i denna studie en kvalitativ metod. Ahrne och Svenssons (2011) redogör för att det finns ett samband mellan formulerad forskningsfråga, behov av data och valet av metod. Efter att en forskningsfråga har formulerats bör nästa steg bli att avgöra vilket fenomen i världen frågan berör. I den här undersökningen behandlas barns upplevelser, och enligt Ahrne och Svensson (2011, 22) kan forskare inte iakttä upplevelser utan istället få tillgång till denna sorts information genom att observera andra fenomen. Utifrån dessa resonemang kommer jag därför att använda språket och kommunikation som verktyg för att inhämta data avseende barns upplevelser av den urbana miljön. För att få tillgång till barns språkliga redogörelser anses det lämpligt att använda intervjuer som tillvägagångssätt i denna undersökning.

Valentine (2001, 48) poängterar vikten av att identifiera sina begränsningar, och för detta arbete är den begränsade tiden särskilt avgörande. Eftersom det kan ta lång tid att transkribera och bearbeta intervjuer är det viktigt att fokusera på kvalitet samt att erhålla rätt information istället för att genomföra ett stort antal. Enligt Ahrne och Svenssons (2011, 24) ska dock ett flertal studier ge en större säkerhet i genererad information och inte endast innebära en tillfällig ovanlighet. Utifrån dessa resonemang och arbetets tidsbegränsning, kommer *två* intervjuer att genomföras med barn i två olika grupper. Jag har valt att genomföra intervjuerna i grupper om fyra eftersom detta anses mer tidseffektivt och även ger barnen möjlighet att diskutera frågor med varandra. Enligt Cele (2006, 71), som studerat barn i åldern 8 och 11 år, ska gruppintervjuer medföra en mer informell samt avslappnad stämning, vilket anses viktig för att utjämna maktbalansen mellan barn och vuxna. Om mötet med barn uppnår en mer avslappnad atmosfär menar Cele (2006, 213) på att dessa kan generera ett mer pålitligt resultat gällande barnens upplevelser.

Ålder

Enligt FN:s barnkonvention (UNICEF 2009) kan ett barn definieras som varje människa under 18 år. I van der Burgt's avhandling (2006, 24) undersöks barn i årskurs 5 och 7, vilka då är 11-12 respektive 13-14 år gamla. Van der Burgt grundar detta på barnkonventionens definition och att barn mellan 7-12 år benämns som skolbarn i Sverige. I denna undersökning har jag valt att avgränsa mig till barn i årskurs 6 då denna åldersgrupp anses ha tillräcklig kunskap om staden samtidigt som de också kan kommunicera ur ett mer vuxet perspektiv. Barn i denna ålder anses även kunna ta sig till och röra sig mellan stadens olika delar på ett någorlunda självständigt sätt. Samtidigt anses de också vara tillräckligt unga för att fortfarande vara beroende av staden, deras bostadsområde och andra platser. I detta arbete antas en högre ålder medföra en ökad självständighet hos barn, vilket innebär en friare och mer oberoende rörlighet.

Förhållningssätt till barn

Enligt Valentine (2001) är det viktigt att ett projekt bygger på etiska principer och att dessa används genom hela arbetet. För barn kan jag som vuxen, intervjuare och främmande person framstå som en auktoritet vilket kan göra det svårare för dem att tacka nej till att delta i undersökning eller intervjuer. Ahrne och Svensson (2011, 31) definierar detta som informerat samtycke, vilket innebär att barnet först ska informeras om vad undersökningen innebär och utifrån det kunna välja om man vill delta eller inte. Med stöd av detta valde jag att skriva ett brev med information om vem jag som forskare är, varför denna studie görs och vad barnens uppgift kommer att innebära (se bilaga 3). I brevet beskrevs även att intervjun kommer att spelas in med ljud och att barnen som deltar kommer att vara anonyma i arbetet. Anonymitet tillämpas eftersom det ur ett etiskt perspektiv anses viktigt att säkerställa konfidentialitet, vilket innebär att barnen inte ska kunna identifieras av utomstående som läser studien (Ahrne & Svensson 2011, 31).

Förberedelser

För att kunna genomföra två gruppintervjuer med barn i årskurs 6 har jag varit i kontakt med en grundskola i centrala Eskilstuna. Två klasser i årskurs 6 valdes ut där respektive ansvarig lärare tilldelades brevet som beskrevs i ovanstående avsnitt. Då läraren informerats om studien ombads denne att välja ut fyra elever som ansågs passa för denna undersökning. Vidare gavs brevet till respektive utvalt barn för att de skulle få information om studien och kunna välja om de vill medverka eller inte. Brevet kan ses som ett bevis för tillstånd då både elev och dess förälder eller målsman fick godkänna deltagande genom att signera det.

Som tidigare nämndes, poängterar Cele (2006, 71) att det är viktigt att skapa en informell och avslappnad atmosfär under intervjun för att rubba maktförhållandet mellan mig som vuxen och barnen. Därför valde jag att införa ett mer praktiskt inslag i mötet för att barnen skulle få vara aktiva och kunna "ta över" intervjun mer. Innan intervjuerna togs det fram tre kartor över Eskilstuna (Eskilstuna kommun 2014b) där, för tydlighetens skull, deras skola markerades. Grundidén med dessa kartor var att barnen skulle kunna peka ut särskilda platser och diskutera kring dessa för att skapa en mer ledig och avspänd känsla under mötet. Kartorna ansågs även kunna utgöra ett slags verktyg, för både mig och barnen, för att lättare förstå vilka platser som diskuteras och samtidigt kunna placera de i ett mer rumsligt sammanhang.

Teori

I följande avsnitt behandlas teorier och tidigare forskning inom detta ämnesområde sorterade utifrån fyra teman.

Ett barns perspektiv

I Boverkets rapport (2015, 11), som redovisar en vägledning för hur skolors och förskolors utemiljöer ska utformas för barn under 18 år, poängteras vikten av att ha kunskap om barns behov. Detta innebär att vuxna människor utgår från ett barnperspektiv vid planering, utformning och förvaltning av deras utemiljö. Det är viktigt att skilja på uttrycken barnperspektiv och barnets perspektiv eftersom dessa har olika innebörd (Halldén 2003, 13-14). Barnets perspektiv innebär att barnen själva uttrycker och bidrar med sitt synsätt, medan barnperspektiv betyder att någon annan intar deras perspektiv. Skillnaden är alltså att barnperspektivet företräds av vuxna som försöker infånga samt tolka barns röster. Eftersom denna studie undersöker barnens egna upplevelser av platser kommer därmed barnets perspektiv tillämpas och genomsyra hela arbetet för att generera ett trovärdigt resultat. Därför kommer följande stycke utreda innebörden av ett barns perspektiv och hur det skiljer sig från en vuxens, utifrån tidigare forskning.

Eftersom barn inte är fullt utvecklade varken fysiskt eller mentalt antas deras perspektiv på verkligheten, i detta arbete, skilja sig från en fullvuxen människas. Ett barn befinner sig i en process bestående av inläring och mognad på olika plan där slutmålet är att växa upp och bli vuxen. För att tydliggöra skillnaden kan ett barn definieras som en mindre vuxen eller "adult-in-the-making" (Matthews 2003, 113). Förutom den mentala skillnaden anses den kroppsliga utvecklingen ha en inverkan på barnens perspektiv. Då de flesta barn antas vara kortare än vuxna innebär det att upplevelsen av verkligheten sker på en lägre ögonnivå och därmed från ett annat perspektiv. Christensen och O'Brien (2003, 8) menar på att barns storlek medför att deras emotionella upplevelser av staden samt hemmet blir annorlunda än vuxnas. Enligt Christensen och O'Brien (2003, 8) kan barns syn på storheten av människor, möbler, bilar och andra komponenter i den urbana omgivningen endast förstås om en vuxen antar ett barnperspektiv.

En annan distinktion som avser barns och vuxnas upplevelser av platser är på vilket sätt information om dessa inhämtas, vilken sedan ligger till grund för känsla samt kunskap som skapas för platserna. Enligt Cele (2006, 207) har barn flerdimensionella upplevelser av platser, vilket innebär att de till skillnad från vuxna använder alla sina sinnen när de utforskar och skapar sig en känsla för dessa. Vidare beskriver Cele att vuxna personer använder logik och fokuserar mer på det visuella intrycket när de integrerar med sin urbana miljö. Ur ett barns perspektiv är därför alla sinnen och användandet av hela kroppen mer betydelsefullt när de samlar information samt skapar sig en känsla för en plats.

Eftersom barn inte har levt lika länge som vuxna människor, antas de i detta arbete ha mindre livserfarenhet och även kunskap om sin urbana miljö. I Celes studie (2006, 207) av hur barn kommunicerar om sina upplevelser av platser konstateras att verktyg så som foton och teckningar kan kompensera för barnens brist på direkta erfarenheter av platser samt deras begränsade självständiga rörlighet i staden. Även indirekta erfarenheter, som exempelvis kommunikation samt media, kan kompensera för detta och ge barn information om platser.

Geografisk förankring

I den vetenskapliga artikeln ”Place attachment” (Brown, Altman & Werner 2012) beskrivs människans anknytning till platser genom begreppet ”place attachment” eller ”geografisk förankring”. Geografisk förankring definieras i denna text som positiva kopplingar vilka skapats och utvecklats av människors kognitiva, känslomässiga eller beteendemässiga band till deras sociofysiska miljö (Brown, Altman & Werner 2012, 183). Med andra ord innebär begreppet att den fysiska miljön bidrar till sociala och personliga processer som gör att människan skapar sig en anknytning till den. Dock ska det nämnas att geografisk förankring även kan medföra negativa kopplingar till platser, avseende känslor och erfarenheter. Exempelvis kan ett hem både utgöra en positiv och negativ koppling; en plats för säkerhet men även en plats där våld och övergrepp kan ske. I van der Burgt's avhandling (2006, 46) beskrivs att tidigare forskning kring geografisk förankring tyder på att erfarenheter, minnen, kunskap och särskilt sociala relationer till platsen är avgörande för att både barn och vuxna ska skapa sig anknytning till denna. För att skapa sig ett starkare band och förankring till platsen anses tiden man vistas där också vara betydelsefull (van der Burgt 2006, 46).

Identifikation

Brown, Altman och Werner (2012, 185) redogör för att barn hävdar sina identiteter genom att skapa eller omvandla utrymmen i den urbana miljön för att få en särskilt anknytning till dessa. Dessa utrymmen gäller oftast platser som inte används av vuxna människor och exemplifieras som gömställen eller övergivna plaster. I artikeln förklarar Brown, Altman och Werner (2012, 183) att detta fenomen kan beskrivas som platsidentitet, vilket fokuserar på hur en plats kan relatera till människans identitet. Även Matthews (2003, 106) beskriver att gatan, som i hans text används som metafor för den urbana miljön, är en plats där unga människor skapar sina egna utrymmen för att huvudsakligen komma ifrån övervakande vuxna. Utifrån Matthews studie av barn mellan 9 och 16 år, utgjordes dessa platser exempelvis av gränder, övergiven mark, baksidan av köpcentra samt kring garageområden. Då unga människor kan definieras som ett slags mellanting, varken barn eller vuxna, kan dessa utrymmen göra det möjligt för dem att utveckla en egen obestämd identitet.

Van der Burgt refererar till Cuba och Hummon (2006, 47) och redogör i sin text att platser för identifikation också kan förklaras som platser där människans känner sig hemma. Genom att definiera var man känner sig hemma för både sig själv och andra kan man på så sätt visa vilka platser man vill bli förknippad med och därmed skapa sig en identitet.

Självständighet

Den urbana miljön kan utgöra en plats som erbjuder unga personer att distansera sig från barndomen och delta i en övergångsprocess mot att integreras i vuxenlivet (Matthews 2003, 101). Denna process innebär också att barn och unga personer skapar sig ett mer självständigt samt oberoende liv. Matthews (2003, 103) beskriver att gatan eller den urbana miljön kan ses som ett utrymme där barn försöker uppnå ett socialt självstyrande, samtidigt som de också har begränsade möjligheter och rättigheter.

Van der Burgt (2006, 54) redovisar i sin avhandling att ett flertal studier indikerar på att barns självständighet i den urbana miljön ska vara betydelsefull för deras individuella utveckling samt relation till platsen. Genom att röra sig fritt, utforska och befinna sig på platser utan vuxna människors kontroll samt tillsyn kan de skapa sig en självständighet och generera

fördjupad kunskap om sin miljö. Således kan en rörelsefrihet utan vuxnas närvaro anses vara avgörande för vilken relation eller geografisk förankring ett barn skapar sig till platsen.

Barns rumsliga kunskap

Enligt kulturgeografen Matthews (refererad i van der Burgt 2006, 27) finns det två sätt för både barn och vuxna att generera rumslig kunskap om sin miljö. Matthews redogör för att den rumsliga kunskapen inhämtas med två olika typer av erfarenheter; direkta och indirekta. En direkt erfarenhet innebär att människan använder sina sinnen och på ett kroppsligt sätt förvärvar kunskap om platsen. Med andra ord erhålls kunskap genom att människan fysiskt använder och befinner sig på platsen. Information om platser kan också genereras från kommunikation med andra människor och media, vilka båda tillhör indirekta erfarenheter. För att tydliggöra detta innebär en indirekt erfarenhet att människan tar del av annan persons direkta erfarenheter eller det media förmedlar om platser. Van der Burgt (2006) som refererar till Matthews teori tolkar begreppet rumslig kunskap som att förutom omfatta konkret information också inrymma rumsliga känslor och egna uppfattningar i relation till platsen.

I Pia Christensens (2003) undersökning gällande hur barn inhämtar kunskap om platser där de bor, studeras deras upplevelser och känslor av dessa områden. Denna studie resulterade i att barn bygger upp en förståelse för platser genom kroppsliga möten och genom att använda sina sinnen (Christensen 2003, 25). Christensen beskriver att kunskapen som genereras också innehåller personliga och sociala betydelser, vilket överensstämmer med van der Burgt (2006) tolkning.

I en undersökning av Watt och Stenson (refererad i van der Burgt 2006, 39) studerades hur ungdomar mellan 15 och 21 år upplever och använder den offentliga miljön med fokus på säkerhet samt faror. Watt och Stenson fastställer att personlig kunskap om andra människor och platsen de vistas på skapar en känsla av trygghet. Dessutom motverkar denna kunskap negativa uppfattningar om både andra människogrupper och särskilda platser i den offentliga miljön. Van der Burgt (2006, 39) refererar i sin avhandling till Watt och Stenson och sammankopplar denna teori till Matthew's idé om direkta samt indirekta erfarenheter. I avhandlingen beskrivs att detta är ett exempel på hur direkta erfarenheter kan nyansera barns uppfattningar och kunskap om platser som infångats genom indirekta erfarenheter.

I van der Burgt (2006, 189) undersökning genomfördes gruppintervjuer, vilka genererade ett resultat som tyder på att barns kunskap till stor del grundas på indirekta erfarenheter i form av rykten och myter som sprids via media, föräldrar, syskon, kompisar samt andra barn. Motivet till att föräldrar förmedlar berättelser och historier om särskilda platser till sina barn kan vara att de vill förbereda barnen inför kommande liv utanför hemmet (Matthews 2003, 108). I Celes undersökning (2006, 88) betonas vikten av vid intervjuer skilja vad som barnen lärt sig under uppväxt av vuxna och vad som egentligen är deras egna upplevelser eller erfarenheter av en plats.

Sociala relationers betydelse

De flesta undersökningar och studier som lästs inför detta arbete har indikerat på att sociala relationer samt socialt nätverk har en inverkan på barns upplevelser av platser. Som beskrevs i avsnittet "Geografisk förankring" ger en plats upphov till sociala och personliga processer som gör att människan skapar sig en förbindelse till den. I ovanstående avsnitt "Barns rumsliga kunskap" förklaras även att den kunskap som barn inhämtar om platser kan

uppkomma från indirekta erfarenheter, i exempelvis sociala sammanhang och kommunikation med andra människor.

När barn utforskar, använder och lär sig bemästra olika platser i den urbana miljön involveras personlig biografi och sociala relationer (Christensen 2003, 15), vilket gör att den sociala faktorn har en stor roll i barns liv och gällande deras upplevelser av platser. I van der Burgts undersökning (2006, 156) av barns perspektiv på olika platser i den urbana miljön genomfördes en kartstudie med barn, vilken resulterade i att sociala relationer ofta ger upphov till positiva känslor i relation till platsen. Studien visade på att platser som barnen gillar ofta har någon form av social betydelse, då de utgörs av mötesplatser eller områden där deras kompisar bor. Betydelsen av kompisar och ett socialt nätverk betonas också i en engelsk studie av Morrow (2003, 167), vilken indikerade på att en orsak till att barnen (12 till 15 år) ogillade sina bostadsområden var att de inte hade kompisar som bodde nära. Utifrån van der Burgts undersökning (2006, 183) anses barns direkta erfarenheter av bostadsområde och sociala relationerna där framkalla känslor av hemmahörande samt trygghet på platsen.

Empiri

I detta avsnitt redogörs inledningsvis intervjuernas upplägg och struktur, samt avgörande faktorer som uppkom och påverkade intervjusituationen. Därefter redovisas genererat resultat och vad barnen berättade under intervjuerna gällande deras upplevelser av platser i den urbana miljön i Eskilstuna.

Tillvägagångssätt

Som beskrevs i avsnittet ”Metod” användes intervjuer med barn i årskurs 6 på en skola i Eskilstuna för att samla in kunskap om deras upplevelser av den urbana miljön. Båda gruppintervjuerna genomfördes efter överenskommelse med lärare på skoltid, där antal som deltog i första intervjun var fyra respektive tre i den andra, då en som skulle medverkat var sjuk. Med hjälp av en kontakt på skolan bokades ett grupprum för båda intervjuerna där tidsåtgången var maximalt en timme för respektive möte. Intervjuerna med barnen genomfördes på förmiddagen vid två olika tillfällen i april 2015.

För att kunna uppfylla arbetes syfte och besvara frågeställningarna, skapades åtta olika teman som intervjuerna skulle behandla. Dessa är följande:

1. Bostadsområde
2. Offentliga platser som används och barnen vistas på.
3. Vilken betydelse har sociala relationer och nätverk?
4. Positiva aspekter av platser – Platser som gillas och där barnen trivs.
5. Negativa aspekter av platser – Platser som ogillas och anses ”läskiga” eller tråkiga.
6. Hur erhålls barnens upplevelser av platser? – Direkt eller indirekt erfarenhet.
7. Hur kan den urbana miljön förbättras utifrån ett barns perspektiv?
8. Utmärkande upplevelser på annan plats eller stad än Eskilstuna.

Utifrån dessa punkter och tidigare forskning om hur barn kommunicerar (Cele 2006) formulerades frågor som skulle användas vid intervjuerna med barnen. Tillsammans med kartorna som beskrevs i avsnittet ”Metod”, utgjorde dessa verktyg för att generera kunskap om barnens upplevelser av platser i Eskilstuna.

Intervjusituation

Båda intervjuerna inleddes med att jag som främmande vuxen individ, utifrån barnens perspektiv, presenterade mig själv och beskrev arbetet samt intervjuens upplägg. Vidare poängterades att det inte finns några rätt eller fel svar på frågorna som jag skulle ställa till barnen. För att skapa en mer informell och avslappnad känsla under intervjuerna (se Cele 2006) bjöds barnen på saft som de fick dricka under hela mötet. Utifrån mitt perspektiv ansågs stämningen inledningsvis vara mer formell och barnen uppträdde mer försiktigt samt blygsamt. Dock skapades en avslappnad atmosfär relativt snabbt och framför allt under den första intervjun som övergick till en diskussion mellan barnen. Under intervjuerna krävdes att jag som intervjuare fick styra för att barnen inte skulle prata i munnen på varandra och för att alla i gruppen skulle få komma till tals. Ett naturligt sätt att hantera detta var därför att ”gå varvet runt” och låta barnen i turordning få tala samt markera ut platser på kartorna.

Alla barn som medverkade i undersökningen hade lätt att läsa och markera ut särskilda platser på kartorna som hade tagits fram. Ett tydligt exempel på detta var en flicka som med hjälp av kartan kunde beskriva hennes cykelväg till skolan och även redogöra för hur hon varje dag passerar ett område som barnen upplever obehagligt. Under det första intervjutillfället upptäcktes också att många av de ovanstående temana berördes mer eller mindre hela tiden och att barnen behandlade flera av dessa samtidigt. Detta medförde att samtalen kunde styras mindre och därmed ge barnen möjlighet till att producera en friare diskussion. Vid det andra tillfället flyttades därför fokus från att notera till att istället vara mer aktiv och delta i barnens diskussioner.

Resultat från gruppintervjuer

I detta avsnitt kommer barnens redogörelser från de genomförda gruppintervjuerna att redovisas. För att förtydliga resultatet presenteras två kartor, bilaga 1 och 2, vilka genererades under intervjuerna. Barnens skola markerades med rosa, och platser som barnen gillar samt ogillar markerade de med en ring respektive kryss. Informationen som erhöles har sorterats utifrån olika teman, se underrubriker nedan.

Bostadsområden & fritidsaktiviteter

För att producera en tydlig helhetsbild över barnens upplevelser och liv i den urbana miljön inhämtades information om deras bostadsområden samt på vilka offentliga platser de vistas under fritiden. Bostadsområden som beskrevs och markerades på kartorna vid det första intervjutillfället var Helgesta Hill, Myrtorp och ”Söder” där två utav barnen bodde¹. Under den andra intervjun framhövdes områden som är lokaliserade i andra delar av Eskilstuna, vilka avser Mesta och Odlaren, varav två barn bodde i det sistnämnda².

Då barnen samtalar kring platser de vanligtvis vistas på framgår att de sällan befinner sig i de ovanstående bostadsområdena på sin fritid. En flicka³ beskriver att det inte finns mycket att göra utan att hon oftast sitter inomhus och använder sin mobiltelefon. Vidare förklarar barnen orsaken till detta genom att referera till minnen från yngre ålder, då de upplevde bostadsområdet som roligare eftersom de var ute och lekte mer. Dock ska det nämnas att en

---

¹ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 14 april 2015.

² Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 24 april 2015.

³ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 14 april 2015.

pojke⁴ till största del vistas i sitt bostadsområde, Odlaren, på fritiden med anledning av att hans vänner även är bosatta där. Pojken beskriver att de brukar vara inne och spela dator, eller gå ut för att spela fotboll om de är ett större sällskap som umgås.

Gällande offentliga platser där barnen vistas på fritiden var det två platser som nämndes och framkom tydligt i båda intervjuerna. "Stan" eller centrum kunde urskiljas som en plats där barnen ofta "hänger" och umgås med vänner, framför allt bland flickorna som utgjorde majoritet under respektive intervju. Vidare berättade barnen att de på "stan" brukar fika, strosa, vistas på det nybyggda torget eller "hänga" och träffa kompisar på McDonalds, som är lokaliserat mitt i Eskilstuna centrum (se figur 1). McDonalds framkom som en viktig plats för barnens sociala umgänge då restaurangen ett flertal gånger förklarades som en plats där *alla* "hänger" efter skolan⁵. Ett annat motiv till att barnen vistas på platsen är att de har tillgång till restaurangens resurser och kan exempelvis utnyttja dess trådlösa nätverk samt eluttag för att ladda mobilen. En flicka⁶ beskriver platsen som följande: "På McDonalds kan man sitta och hänga oavsett om man inte köpt något. För de säger inte till en om man inte köpt".

Figur 1. Foto på miljön utanför McDonalds som är lokaliserat i centrala Eskilstuna.
Foto: Lovisa Andersson (2015)

Utifrån detta antas att särskilda regler som barnen måste följa och kostnader har en inverkan på var barnen befinner sig på fritiden. Detta exemplifieras då barnen redogör för att de tidigare har vistats mycket på Munktellarenan, som är en tävlings- och träningsarena för flera

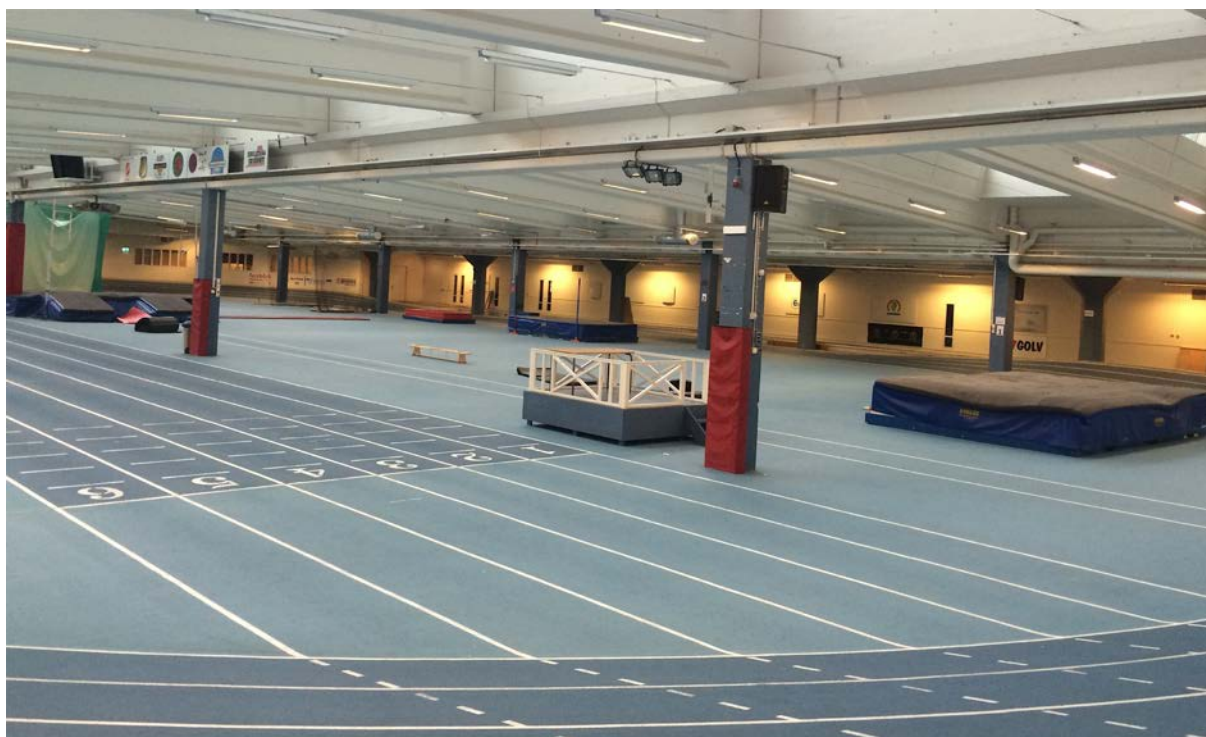
⁴ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 24 april 2015.

⁵ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 14 april 2015.

⁶ Ibid.

olika idrottsverksamheter (Eskilstuna kommun 2013). I likhet med McDonalds framhävs arenan som en plats där sociala relationer med kompisar äger rum och beskrivs som "en samlingsplats för ungdomar"⁷. Barnen anser även att Munktellarenan är en rolig plats då det finns ett stort utbud av aktiviteter som de har möjlighet att ägna sig åt. Trots utbud och möjlighet till sysselsättning framkommer det att barnen till största del "hänger" vid madrasserna där de umgås med vänner. Enligt barnen beror detta på de inte är medlemmar i idrottsföreningar och att många övriga aktiviteter kostar pengar. Barnens sociala mötesplats på Munktellarenan visas i figur 2, nedan. Vidare förklaras att de på senare tid blivit tillsagda av vakter, vilket utifrån barnens redogörelser har sin grund i att de numera måste betala för att vara på Munktellarenan⁸. På grund av detta uppfattar barnen sig som ovälkomna och att de inte längre har tillstånd att vistas på platsen. En flicka⁹ framställer problemet genom att citera en vuxen person som tillrättaviserat barnen: "Det här är inget fritidshem, ni får gå till ungdomshuset istället". Barnens upplevelser av Munktellarenan antas således vara varierande. Platsen upplevs delvis som en social mötespunkt fylld av roliga aktiviteter, men ur ett negativt perspektiv en plats där deras rättigheter reducerats.

Figur 2. Munktellarenans friidrottsbana med tillhörande madrasser där barnen vanligen vistas.
Foto: Lovisa Andersson (2015)

Positiva aspekter

Då barnen berättade om vilka platser de brukar vistas på under deras fritid övergick samtalen på ett naturligt sätt över till positiva aspekter av dessa. Det framgick tydligt att trivsel är en avgörande faktor för att generera en positiv upplevelse av en plats. Begreppet trivsel kan dock ha varierande innebörd hos människor och därför ombads barnen att beskriva på en detaljerad

⁷ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 14 april 2015.

⁸ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 24 april 2015.

⁹ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 14 april 2015.

nivå varför de trivs och uppskattar dessa platser. Majoriteten av barnen associerade en trivsam plats till att den upplevs som lugn och tyst. En flicka¹⁰ förklarar att hon trivs i sitt bostadsområde, Odlaren, för att det är lugnt och poängterar detta genom att beskriva utbyggnad som ett problem: ”De som bestämmer i Eskilstuna har börjat byggt jättemycket, typ radhus, och då blir det inte lika lugnt. Det är väldigt lugnt i Odlaren för att det inte är så mycket hus där, men då kommer det bli lite mer tätt”. Lugnets betydelse påvisas ytterligare då en flicka¹¹ beskriver området Sundbyholm som är lokaliserat utanför Eskilstuna. Eftersom trafiken är av mindre omfattning på platsen och dess närhet till naturen, konstaterar flickan att Sundbyholm är en fridfull plats. Vid båda intervjutillfällena definierar barnen ett flertal platser som mysiga och detta begrepp används frekvent i samband med beskrivningar av naturen eller lugna platser.

Utöver lugna områden framställdes även platser som förknippas med fritidsintresse eller där barnen har möjlighet att utföra aktiviteter som omtycka. När jag bad barnen berätta om deras favoritplatser i Eskilstuna nämndes bland annat gymmet, Munktellarenan, joggingspår, Ekängens fotbollsplaner, stallet och dansstudion. Under intervjuerna framgick även att socialt umgänge är avgörande för hur barnen upplever platsen. De flickor som deltar i hästverksamhet klargör genomgående att stallet är en plats som de gillar att vistas på, då de har möjlighet att rida samtidigt som de umgås med kompisar. En flicka¹² poängterar vikten av både sociala relationer och fritidsintresse då ”dansstudion” framställdes som hennes favoritplats. Flickan förklarar att hon förutom att dansa även brukar vistas där på fritiden eftersom platsen möjliggör socialt umgänge med hennes kompisar.

För att klarlägga de sociala relationernas betydelse undersöktes om barnen skulle uppleva deras favoritplatser på samma vis om de inte hade lika många kompisar där. Alla barnen var överens om att skillnaden skulle vara markant och att de förmodligen inte skulle trivas på de nämnda platserna utan socialt umgänge. Dock nämner en flicka¹³ under den första intervjun att den önskvärda storleken på umgänget beror på vilken plats som berörs och menar på att ”vissa platser vill man ha mer för sig själv”.

Förutom betydelsen av sociala relationer med vänner framkom även att familj och släkt har en inverkan på barnens positiva upplevelser av platser i den urbana miljön. Då jag ber barnen berätta om de har någon annan favoritplats i Eskilstuna eller en annan stad nämner en majoritet av barnen städer där deras släktingar är bosatta. En flicka och pojke beskriver deras anknytning till städerna Öregrund respektive Kiruna:

Min farmor och farfar bor strax utanför Uppsala i en stad som heter Öregrund. Ganska liten stad men väldigt mysig och fin stad. Det är en sjöstad och då är det inte så mycket trafik där. Där älskar man att vara för där har man ju släkt.¹⁴

Min farbror och hans familj bor i Kiruna. Det är kul på vintrarna med mycket snö och på sommaren kan man vara uppe ett tag för solen går typ aldrig ned. Det finns gruvor och min farbror jobbar med att styra tåg där.¹⁵

---

¹⁰ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 24 april 2015.

¹¹ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 14 april 2015.

¹² Ibid.

¹³ Ibid.

¹⁴ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 24 april 2015.

¹⁵ Ibid.

När barnen samtalar om dessa städer redovisar de samtidigt personliga erfarenheter och minnen som associeras med platserna. En flicka¹⁶ beskriver att hon brukar delta i roliga aktiviteter som benämns ”påsktåg” och ”motorcykeltåg”, när hon befinner sig i Karlstad i sällskap med sina släktingar.

Negativa aspekter

Barnens negativa aspekter av deras upplevelser av platser i Eskilstuna var omfattande, vilket resulterade i att denna punkt berördes till stor del under mötena. Under samtalen kring barnens negativa upplevelser behandlades huvudsakligen platser som ansågs obehagliga, farliga och ”läskiga”. För att erhålla en tydligare uppfattning om var dessa platser är lokaliserade fick barnen, som tidigare nämnt, i uppgift att markera ut dessa platser på kartorna med ett kryss (se bilaga 1 och 2).

När barnen berättade om sina bostadsområden nämnde alla utom en flicka¹⁷ att de trivs där. Denna flicka beskrev sitt bostadsområde, Myrtorp, som obehagligt och framför allt då hon går från bussen på kvällarna. Flickan förklarade även att hon hört att det förekommer mycket inbrott i området och framhäver en särskild händelse som hon upplevt som ”läskig”: ”Jag och mina syskon var hemma och så skulle vi gå och köpa grejer på Lidl. Då hade det typ varit skottlossning där och då skulle vi precis gå och handla.” Vidare beskriver flickan hur hon associerar parkeringen tillhörande mataffären Lidl med skottlossningen som har inträffat på platsen. Vid det andra intervjutillfället förklarar en flicka¹⁸ att hon trivs i sitt eget bostadsområde, Mesta, men framhäver samtidigt sin negativa uppfattning av området Lagersberg som är beläget invid. ”Jag trivs bra, men det brukar vara lite bråk i Lagersberg men inget i Mesta. På Lagersbergsbergsskolan har det varit folk som skjutit med pistol och sånt.” Flickan tydliggör med hjälp av kartorna att Mesta och Lagersberg är åtskilda och lokaliserade på var sida om en väg, då ”Mesta-sidan” framhävs som ett lugnare område. Utifrån dessa redogörelser kan det konstateras att barnens upplevelser av platser i den urbana miljön påverkas av dess anknytning till negativa eller i detta fall brottsliga företeelser. När barnen samtalar kring obehagliga platser i Eskilstuna nämns även området Nyfors, vilken är en plats som barnen också förknippar med kriminella omständigheter.

Förutom händelser som sammankopplas till platser som anses obehagliga, framgår även hur rykten och ”saker man hört” har en inverkan på barns upplevelser. Detta exemplifieras då två flickor förklarar varför de anser att Nyfors är en ”läskig” plats:

Jag har hört att Nyfors rankas som ett av Sveriges farligaste områden.¹⁹

Vet inte vad det är för område, bara hört att det vart skottlossning i Nyfors.²⁰

Barnen redogör för hur rykten och liknande leder till att de uppfattar platserna som mer obehagliga, och även resulterar i att de sällan vistas där. En pojke²¹ beskriver sin relation till platserna som följande: ”Jag brukar inte vara där på platserna. Men man har hört om gäng och så. Om jag inte behöver så skulle jag nog inte åka dit.”

---

¹⁶ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 24 april 2015.

¹⁷ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 14 april 2015.

¹⁸ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 24 april 2015.

¹⁹ Ibid.

²⁰ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 14 april 2015.

²¹ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 24 april 2015.

För att ytterligare undersöka barnens negativa upplevelser ombads de beskriva erfarenheter och känslor som genererats då de faktiskt vistats på platserna. Vid båda intervjutillfällena framgår att platserna som nämns ger upphov till känsla av obehag och rädsla, framför allt hos flickorna. Detta grundas delvis på barnens redogörelser gällande hur de använder mobiltelefonen som ett verktyg och skydd ifall något obehagligt skulle inträffa²². Barnens känslor av obehag uppstår främst på grund av deras relation till främmande människor och andra obekanta sociala grupper i samhället, vilka av barnen benämns som ”gäng”. Det framgick att barnen inte har en detaljerad kunskap gällande dessa ”gäng” utan de beskrevs som människor barnen helst undviker:

Möter man gäng så cyklar man så långt ifrån dem som möjligt eller svänger in på annan väg ifall de ska börja skrika på en.²³

Det är mycket folk vid ett berg mellan Lagersberg och Mesta. Jag bor precis nedanför berget så det är lite läskigt ibland. När man hoppar studs matta vågar man inte vara där utanför för då skriker de och så ibland.²⁴

Under intervjuerna samtalar barnen kring betydelsen av mörker och att befinna sig på platsen i sällskap med familj eller vänner. Det framkommer tydligt att kvällar och mörker medför en ökad otrygghet hos barnen, och en flicka²⁵ beskriver sin relation till detta som följande: ”Även fast man inte ser någon är man alltid rädd när det är mörkt för man vet inte vad som kan hända”. Att vistas på dessa platser i avsaknad av sällskap ger, enligt barnen, också upphov till ökad känsla av rädsla och osäkerhet. Två flickor²⁶ förklarar att det på kvällar känns säkrare att använda buss som färdmedel istället för att gå, med anledning av att det finns vuxna där. Alla medverkande barn är överens om att det också blir mindre ”läskigt” i sällskap med kompisar och menar på att de känner sig ”tuffare” tillsammans. Dock beskriver en flicka²⁷ att det finns vissa platser i Eskilstuna där socialt umgänge inte nyanserar hennes obehagliga upplevelser eller känslor: ”Finns platser där det är jätteläskigt och man inte ens går med kompisar ibland.”.

En drömplats

I slutet av intervjuerna fick barnen i uppgift att förklara hur Eskilstuna i sin helhet eller respektive bostadsområden skulle kunna förbättras utifrån deras perspektiv. En gemensam beröringspunkt som framkom i respektive barns redogörelse var vikten av närhet till platser. En flicka²⁸ förklarade att hon önskar att det fanns fler platser för shopping och menade på att Tuna Park, ett externt köpcentrum lokaliserat utanför centrum, ligger avlägset: ”Tuna Park åker man inte till för att det ligger för långt bort”. Utifrån barnens perspektiv framhölls även den självständiga rörligheten mellan stadens olika delar som en viktig komponent i deras liv. Detta förtydligades då två flickor²⁹ beskrev hur de upplever sin färdväg mellan

²² Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 14 april 2015.

²³ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 24 april 2015.

²⁴ Ibid.

²⁵ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 14 april 2015.

²⁶ Ibid.

²⁷ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 24 april 2015.

²⁸ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 14 april 2015.

²⁹ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 24 april 2015.

bostadsområde, skola och fritidsaktiviteter. Att vara beroende av föräldrar för att kunna ta sig mellan olika platser i Eskilstuna framställdes som ett problem:

Jag saknar bussförbindelser. Tror inte alla föräldrar orkar skjutsa. När jag ska upp tidigt på lördagsmorgnar får jag skjuts men kanske inte så kul för vuxna att skjutsa hela tiden. Ibland får jag skjuts ner till stan och sen tar jag bussen därifrån till stallet.³⁰

Avslutningsvis önskade barnen³¹ att Eskilstuna skulle inrymma fler sociala mötesplatser och ”ställen att hänga på”. Barnen föreslår fler parker och fritidsgårdar, samtidigt som det framgår att de inte bara vill sitta på McDonalds på fritiden. Vidare anser en flicka³² att informationen som i nuläget erbjuds gällande fritidsgårdar är bristfällig: ”Jag vet ingenting om ungdomens hus. Jag får ingen information om det, vet inte ens hur gammal man ska vara”.

Analys

I följande avsnitt kommer det genererade resultatet från intervjuerna analyseras utifrån de teorier som presenterades tidigare i arbetet. Analysen består av fyra delar som behandlar respektive ämnesområde som redovisades i avsnittet ”Teori”.

Ett barns perspektiv

Enligt Matthews (2003, 113) kan ett barn definieras som en mindre vuxen eller ”adult-in-the-making”, vilket ur mitt perspektiv tolkas som att barn befinner sig i en övergångsprocess från barndom till vuxenliv. I denna undersökning förtydligades gränsdragningen mellan barn och vuxna då barnens begränsade möjligheter har en inverkan på hur de upplever platser i den urbana miljön. I ovanstående resultat framgick att konsumtion och kostnader är avgörande för på vilka platser barnen vistas på fritiden. McDonalds beskrevs som en plats där barnen kan finna sig utan tvång till konsumtion, och framställdes därför som omtyckt. Däremot hade barnen en negativ inställning till idrottsanläggningen Munktellarenan på grund av att de numera måste betala för att vistas och utföra aktiviteter där. Genom att tillämpa barnens perspektiv framgår det att deras begränsade konsumtionsmöjligheter i dagens offentliga miljöer har en avgörande betydelse för deras upplevelser. Detta antas vara en företeelse som vuxna människor inte upplever på samma sätt, då den offentliga miljön, ur ett vuxet perspektiv, utgör en arena full av möjligheter till konsumtion. Jag anser att stor del av dagens urbana miljöer är utformade och planerade för vuxnas användning eftersom de omfattas av platser som inkluderar konsumtion som exempelvis caféer, restauranger, barer, butiker, köpcentra, gym samt andra idrottsanläggningar. På grund av barns begränsade konsumtionsmöjligheter medför detta att utbudet av platser de kan vistas på under fritiden reduceras. I denna undersökning framkommer det, ur barnens perspektiv, att dessa inskränkningar avseende konsumtion och utbud av platser genererar en negativ upplevelse.

Baserat på ovanstående resonemang och den existerande distinktionen mellan barn och vuxna ställer jag mig frågan hur barns begränsade konsumtionsmöjligheter ses utifrån ett vuxet perspektiv. I motsats till barn antar jag att de flesta vuxna människor inte ser konsumtion i den urbana miljön som en begränsning utan snarare möjligheter till nöje och att tillfredsställa

³⁰ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 24 april 2015.

³¹ Elever årskurs 6 Djurgårdsskolan Eskilstuna, gruppintervju den 14 april 2015.

³² Ibid.

behov. På grund av barns begränsningar och att det vanligen är vuxna som vistas i miljöer avseende konsumtion kan dessa, ur ett vuxet perspektiv, utgöra platser där barn inte hör hemma. Boverket (2015, 11) framhäver vikten av att tillämpa ett barnperspektiv vilket, enligt Halldén (2003, 13-14), innebär att vuxna företräder barnens röster. Eftersom distinktionen mellan vuxnas och barns upplevelser av den offentliga miljön tydliggörs i denna studie, anser jag att det är utav större betydelse att använda barnens perspektiv och låta barnen själva redovisa sina uppfattningar.

Enligt Cele (2006, 207) är barns, till skillnad från vuxna människors, upplevelser av platser flerdimensionella då barn använder kroppen och alla dess sinnen då geografiska områden utforskas. I den här studien anses detta inte vara av avgörande vikt då flerdimensionella upplevelser inte framställdes utmärkande i barnens redogörelser. Under intervjuerna förklarade barnen sina upplevelser främst utifrån sociala processer och fritidsintressen. Dock kan fritidsintressen utgöra fysisk aktivitet vilket innebär att barnen inhämtar uppfattningar om platser på ett förkroppsligat sätt, och därmed tillämpas Celes teori. Det ska även nämnas att barnens upplevelser av lugna områden kan anses vara flerdimensionella. När barnen beskrev deras upplevelser av lugna platser nämndes trafikmängd, närhet till natur, och tystnad som avgörande faktorer. Trafiken på vägarna anses ha en inverkan på människans uppfattning av ljud, då en ökad trafikmängd bidrar till förhöjd bullernivå. Även naturområden förknippas med tystnad, då dessa platser ofta är isolerade från stadens buller och höga ljudnivåer. Med stöd av dessa resonemang använder barnen, förutom synen och det visuella, även hörseln när de utforskar och skapar sig en känsla för platser. I Celes studie (2006, 71) används barn i åldrarna 8 respektive 11 år, vilket kan förklara distinktionen i våra resultat avseende flerdimensionella upplevelser.

Geografisk förankring

Resultatet utav denna studie visar på att barn anknyter och skapar sig en geografisk förankring till platser i den urbana miljön på ett flertal sätt. Brown, Altman och Werner (2012, 183) förklarar att den fysiska miljön bidrar till sociala och personliga processer vilka gör att människan får en relation till platsen. Utifrån barnens redogörelser framgick att omtyckta platser associeras med kompisar, familj och fritidsintressen, vilka jag anser utgör komponenter som tillhör sociala samt personliga processer. Enligt Brown, Altman och Werner (2012, 183) skapas därför en stark anknytning till dessa platser, vilket i sin tur kan förklara varför de framhävs betydelsefulla och uppskattas av barnen i denna studie. Barnens starka anknytning till platser där de utför aktiviteter eller ägnar sig åt fritidsintressen kan även förklaras med van der Burgt's teori (2006, 46). Eftersom barnen spenderar mer tid på dessa platser, redogör van der Burgt för att det leder till en förstärkt geografisk förankring. Att delta i sociala och personliga processer, antar jag, genererar ökad kunskap och producerar individuella erfarenheter samt minnen som sedan associeras till specifik plats. Därför kan Brown, Altman och Werners teori sammankopplas med van der Burgt (2006, 46) som menar på att kunskap, erfarenheter och minnen är avgörande för barns geografiska förankring.

Enligt Brown, Altman och Werner (2012, 183) kan även negativa anknytningar ligga till grund för barnens relationer till platser i den urbana miljön. I denna studie exemplifieras detta då barnen beskriver deras upplevelser av idrottsanläggningen Munktellarenan och hur de tillrättavisats av vuxna när de vistas på platsen. Jag bedömer att denna tillsägelse upplevs som en konflikt av barnen och utgör slags social process, vilken producerat barnens starka men negativa anknytning till Munktellarenan.

Eftersom McDonalds och Munktellarenan beskrivs som platser där barnen vistas och deltar i socialt umgänge på fritiden anses de vara centrala komponenter i barnens vardagsliv. Då dessa utgör en restaurang respektive idrottsanläggning avser deras huvudsakliga syfte och primära funktion inte att tillgodose barns sociala behov eller fungera som samlingsplats där de kan "hänga med kompisar". Därför kan McDonalds och Munktellarenan exemplifieras som två utrymmen i den urbana miljön, vilka barnen har skapat och omvandlat till sina egna. Enligt Brown, Altman och Werner (2012, 185) samt Matthews (2003, 106) har detta fenomen sin grund i barns identitetsskapande. Eftersom barnen i denna undersökning är 12 år gamla anses de tillhöra en övergångsålder och befinna sig i en process på väg in i puberteten samt vuxenlivet. Matthews (2003, 106) definierar unga människor som ett slags mellanting, varken barn eller vuxna, och förklarar att omvandlade platser då kan användas för att utveckla en obestämd identitet. I denna studie har McDonalds och Munktellarenan omvandlats till platser för barnen att "hänga på" och utgör, enligt ovanstående teori, utrymmen där de hävdar sin identitet.

Ur en vuxen synvinkel kan uttrycket "hänga på" låta betydelselöst och dess innebörd verka utan större värde. I denna studie framgick däremot, utifrån barnens perspektiv, att platser där barnen har möjlighet att "hänga" upplevs som viktiga beståndsdelar i deras vardags- och fritidsliv. Detta exemplifieras då barnen redovisar önskningar om att Eskilstuna skulle omfatta fler sociala mötesplatser eller "ställen att hänga på". Platser där barnen kan "hänga" innebär att de umgås med vänner, vilket anses medföra möjlighet till att delta i och utveckla kunskap avseende sociala processer. Förutom att kunna skapa sig en egen obestämd identitet förklarar Matthews (2003, 103) att platser i den urbana miljön även kan utgöra utrymmen där barnen utvecklar ett oberoende och självständigt liv. I denna undersökning framgick att barnen inte vistas hemma eller i bostadsområde i lika stor utsträckning som de "hänger" på platser i den offentliga miljön. Enligt Matthews (2003, 103) kan detta ha sin grund i att barnen vill skapa sig ett mer självstyrande liv utan övervakande vuxna i deras närhet. Baserat på dessa resonemang bedömer jag att uttrycket "hänga på" betyder, ur ett barns perspektiv, mer än att bara befinna sig platsen. "Platser att hänga på" symboliserar möjligheten för barn att skapa egen identitet och självständighet under deras uppväxt samt utveckling mot vuxenlivet.

Barns rumsliga kunskap

Som redovisades tidigare i arbetet finns det enligt Matthews (refererad i van der Burgt 2006, 27) två sätt för barn att generera kunskap om sin urbana miljö, vilka presenterades som direkta och indirekta erfarenheter. I denna undersökning framgick det framför allt hur barnens indirekta erfarenheter, rykten och "saker man hört", påverkade deras upplevelser av platser. De indirekta erfarenheternas betydelse kan, enligt van der Burgt (2006, 207), ha sin grund i att barn använder dessa för att kompensera för avsaknad av livserfarenhet och kunskap i jämförelse med vuxna. De indirekta erfarenheterna var särskilt påtagliga då barnen framförde sina negativa aspekter, och beskrev platser som ansågs obehagliga samt "läskiga". Barnen framförde att de sällan vistas och befinner sig på dessa platser, vilket medför att direkta erfarenheter inte kan erhållas och att dessa då får en mindre roll i barnens rumsliga kunskap. I brist på direkta erfarenheter och på grund av okunskap har istället rykten samt kommunikation med andra människor frambringat en negativ föreställning av särskilda platser hos barnen. Detta resultat förenas med van der Burgts teori (2006, 39), vilken klargör att direkta erfarenheter kan nyansera barnens uppfattningar om platser i den urbana miljön. I den här undersökningen har avsaknad av direkta erfarenheter av platser medfört att barnens uppfattningar inte haft möjlighet att nyanseras utan den negativa bilden har istället förstärkts.

Enligt van der Burgt (2006, 189) kan barns kunskap om platser även baseras på kommunikation med vuxna människor, vilken utgör en slags indirekt erfarenhet. Eftersom de indirekta erfarenheterna visade sig ha en stor roll i barnens upplevelser, i denna studie, har jag som forskare haft Celes teori (2006, 88) i åtanke, vilken menar på att vuxnas tankar kan ha avspeglats i barnens redogörelser under gruppintervjuerna.

Ett flertal av barnens positiva upplevelser av den urbana miljön är utifrån denna studie associerade till fritidsintresse, aktiviteter eller socialt umgänge som sker på platsen. Enligt Matthews teori (refererad i van der Burgt 2006, 27) kategoriseras dessa till direkta erfarenheter eftersom barnen faktiskt befinner sig på platsen och erhåller kunskap genom fysiska samt sinnliga processer. Med stöd av denna teori sammankopplas därför barns direkta erfarenheter till platser som, i denna studie, anses omtycka. Även detta resonemang kan förenas med van der Burgts tes (2006, 39) eftersom de direkta erfarenheterna anses ha bidragit till och förstärkt barnens positiva aspekter. Att befinna sig på platser antas även generera en mer personlig kunskap och producera fler individuella anknytningar eftersom barnen på egen hand får utforska samt skapa sig minnen av dessa. Därför kan personlig kunskap sammankopplas till direkta erfarenheter av platser, vilket förtydligas i undersökningen då barnen på en mer detaljerad nivå kunde beskriva upplevelser och minnen av andra städer de befunnit sig i samt har släktingar bosatta.

Watt och Stenson (refererad i van der Burgt 2006, 39) redogör för att personlig kunskap om både människor och platsen där de vistas genererar trygghet, samt motverkar negativa uppfattningar hos barn. Denna teori gjordes uppenbar då barnen under intervjuerna beskrev hur de associerar platser till främmande sociala grupper eller ”gäng”, vilka ger upphov till känslor av obehag och otrygghet hos barnen. Jag tolkar att personlig kunskap avseende människor skapas utifrån barnens sociala relationer till personer som rör sig på platsen. I denna studie visade sig barnen inte ha personlig kunskap beträffande dessa okända människor, utan de framställdes endast som skrämmande då barnen förklarade hur de undviker ”gäng”. Denna okunskap kan, enligt Watt och Stensons teori, därför ligga till grund för barnens negativa uppfattningar samt fördomar som skapats avseende människor som benämns ”gäng”. Dessa antas i sin tur haft inverkan på barnens upplevelser av den urbana miljön eftersom sociala grupper associeras med särskilda platser i staden.

Förutom främmande sociala grupper ansågs även mörker ha en avgörande inverkan på barnens upplevelser av platser. Mörker bedömdes förstärka barns negativa upplevelser av platser och bidra till ökad känsla av osäkerhet. Som nämndes i avsnittet ”Resultat”, beskrev en flicka sin relation till mörker som följande: ”Även fast man inte ser någon är man alltid rädd när det är mörkt för man vet inte vad som kan hända”. Med stöd av detta uttryck anses även mörker medföra en slags okunskap hos barnen. I mörker reduceras barnens möjlighet till att använda sina sinnen för att erhålla kunskap om sin miljö, vilket leder till ovisshet och producerar känslor av rädsla samt obehag.

Sociala relationers betydelse

Med hänsyn till denna studies resultat kan den sociala faktorn framhållas som central avseende barns upplevelser av platser i den urbana miljön. Detta exemplifierades då vikten av sociala relationer framhölls och genomsyrade samtliga teman som behandlades under intervjuerna. Med stöd av Christensens teori (2003, 15) kan detta ha sin grund i att barn involverar personlig biografi och sociala relationer när de utforskar samt använder platser i den urbana miljön. Vidare framgick att barnen, på fritiden, till största del vistas på platser som utgör sociala mötespunkter och där de har möjlighet till att umgås med vänner. Omtycka

platser associerades vanligen med fritidsintressen, vilket, jag antar, delvis har sin grund i att dessa medför sociala processer där barnen är delaktiga. Detta resonemang är förenligt med van der Burgt's studie (2006, 156) vilken resulterade i att barnens sociala relationer producerar positiva känslor i relation till platsen. Vidare förklarade barnen, i denna undersökning, att avsaknad av sociala relationer med kompisar påverkar deras uppfattning av platser och reducerar den upplevda trivseln. Betydelsen av socialt umgänge med människor i jämlik ålder överensstämmer även med resultatet av Morrows studie (2003, 167), där positiva upplevelser associeras med att vara bosatt i närheten av kompisar. Dock existerar en distinktion i våra resultat då det, i denna studie, förtydligas att relationer med familj och släkt även bidrar till positiva upplevelser av platser.

Vidare klargörs betydelsen av den sociala faktorn då barnen redovisade deras upplevelser av att vistas på platser som upplevs obehagliga eller "läskiga". Förutom att sociala relationer kan ge upphov till positiva uppfattningar i förhållande till en plats, framgick även att dessa kan reducera känslor av rädsla samt obehag. Att befinna sig på en obehaglig plats tillsammans med kompisar eller i vuxna människors närvaro nyanserar barnens negativa uppfattningar avseende platsen. Detta fenomen antas bero på att barnen upplever sig som mindre utsatta och hjälplösa tillsammans med andra människor. I andra människors närvaro ökar barnens upplevda säkerhet och därför kan sociala relationer även anses producera känslor av trygghet, vilket stämmer överens med van der Burgt's studie (2006, 183).

Slutligen vill jag även nämna att sociala relationer som förknippas med okunskap kan ge upphov till känslor av obehag och förstärka barnens negativa uppfattning avseende platser. Som tidigare nämnt anses individuella relationer ge upphov till personlig kunskap, vilket enligt Watt och Stenson (refererad i van der Burgt 2006, 39) därmed genererar en känsla av trygghet. När barnen möter människor eller sociala grupper som de inte har en relation till produceras känslor av osäkerhet, vilket resulterar i att barnen associerar dessa obehagskänslor till en särskild geografisk plats.

Slutsats

För att återkoppla till arbetets inledande syfte besvaras i detta avsnitt undersökningens formulerade frågeställningar.

Platser där barn vistas på fritiden

Denna studie resulterade i att barnen vanligtvis rör sig på platser som associeras med fritidsintressen eller aktiviteter och, särskilt utmärkande, platser där de deltar i sociala processer med kompisar. Under fritiden befinner sig barnen till största del i offentliga miljöer, vilka utgör barnens egna omvandlade utrymmen och benämns "platser att hänga på". Eftersom dessa utrymmen möjliggör barns identitetsskapande och utveckling av självständighet utgör de betydelsefulla komponenter i deras uppväxt samt vardagsliv.

Positiva och negativa aspekter

Utifrån denna undersökning fastställs att barn erhåller positiva upplevelser av platser som associeras med fritidsintressen, aktiviteter och sociala relationer med kompisar samt familj eller släkt. Med andra ord deltar barnen i sociala och personliga processer, vilka medför att de skapar sig en positiv anknytning till platser. Dessutom framkom, i lägre grad, att även lugna platser genererar positiva upplevelser hos barnen.

Det konstateras att barns geografiska förankring också bidrar till deras negativa upplevelser platser i den urbana miljön. I denna studie framgick att konflikter, obehagliga händelser och främmande människor som associeras till särskild plats ger upphov till negativa uppfattningar.

Avgörande faktorer

För att besvara den sista frågeställningen undersöktes vilka faktorer som har en avgörande inverkan på barnens upplevelser. I denna studie framkom att direkta erfarenheter av platser genererar positiva upplevelser hos barnen och sammankopplas därför med omtyckta platser. Vidare fastställs att direkta erfarenheter kan nyansera barns uppfattningar av platser som upplevs obehagliga och "läskiga". Dessutom konstateras att indirekta erfarenheter, som rykten och kommunikation, får en betydande roll för barn som inte erhållit direkta erfarenheter.

Även den sociala faktorn är av stor vikt då barnen inhämtar upplevelser eftersom platser vilka utgör sociala mötespunkter med kompisar genererar och förstärker barnens positiva känslor i förhållande till dessa. Att delta i sociala sammanhang med människor nyanserar även barnens negativa uppfattningar och reducerar känslor av obehag, rädsla samt otrygghet.

Utifrån denna undersökning konstateras att okunskap har en avgörande inverkan på barns upplevelser eftersom den ger upphov till negativa uppfattningar, vilka inrymmer rädsla eller obehag. I denna studie avser barnens okunskap brist på direkta erfarenheter av miljön, ovetskap gällande främmande sociala grupper och mörker. Med andra ord fastställs att barns rumsliga kunskap kan sammankopplas med den sociala faktorn och deras erfarenheter.

Avslutningsvis påvisades den existerande distinktionen mellan barns och vuxna människors möjligheter, då det framgår att barns begränsningar har en inverkan på deras upplevelser av platser i den urbana miljön. Utifrån denna studie fastställs att barnens begränsade konsumtionsmöjligheter påverkar var barnen har tillåtelse att vistas och därmed reduceras utbudet av "platser att hänga på", vilket upplevs negativt.

Avslutande diskussion

I detta avsnitt görs en återkoppling till arbetets inledning genom att förena studiens resultat och slutsatser med dagens stadsplanering.

Barns sociala utbredning och direkta erfarenheter av den urbana miljön anses vara baserade på deras fritidsintressen, bostadsområde samt skola. På grund av att det förekommer ekonomiska åtskillnader i dagens samhälle har inte alla barn samma möjligheter till val av fritidsintressen, vilket medför att de utför aktiviteter och umgås med kompisar utifrån finansiella förutsättningar. Vidare anses den existerande boendesegregationen bidra till att barn med olika socioekonomisk bakgrund separeras från varandra och områden i staden. Dessa samhällsliga distinktioner medför att barn till deltar i sociala processer och erhåller direkta erfarenheter i miljöer där de vistas med människor som har likartad socioekonomisk ställning. Därför kan det diskuteras om den existerande segregationen i samhället är en grundläggande faktor till vilken kunskap barn genererar och därmed hur deras upplevelser av den urbana miljön formas. Att vara åtskild från platser vilka inrymmer människor med annan etnicitet, kultur, religion och ekonomisk bakgrund, anser jag, begränsar barns möjligheter att utöka sitt sociala nätverk samt erhålla direkta erfarenheter. Jag menar på att en ökad

segregation kan förstärka barns negativa upplevelser eftersom den bidrar till okunskap avseende platser och sociala grupper vilka tillhör andra socioekonomiska kluster. Då barn frekvent rör sig i dessa kluster kan, omvänt, deras sociala relationer och direkta erfarenheter även anses förstärka den existerande segregationen. För att barn ska erhålla positiva upplevelser bör staden, ur ett planeringsperspektiv, utformas för att motverka segregation. Genom att planera för integration, variation och mångfald anser jag att barn kan erhålla fler sociala relationer samt direkta erfarenheter, vilket medför att negativa upplevelser av miljön kan nyanseras. Detta skulle förslagsvis kunna vara att blanda upplåtelse- och boendeformer, eliminera barriärer samt sammankoppla stadens olika bostadsområden till varandra med fler hållbara förbindelser.

I arbetets inledning tydliggörs vikten av att förbättra och planera staden ur ett mer barnvänligt ramverk, eftersom barn utgör betydelsefulla aktörer för vårt samhälles framtid. Utifrån denna studie framgår att lugna områden, sociala mötespunkter och platser vilka inte inrymmer krav till konsumtion genererar positiva upplevelser hos barnen. För att möjliggöra en mer barnanpassad miljö anses därmed fler naturliga mötesplatser, vilka inte baseras på förbrukning av varor eller tjänster, väsentliga att integrera i både naturområden och centrala staden. Genom att exempelvis uppföra fler parker och fritidsgårdar där barn ges möjlighet att delta i sociala sammanhang utan att möta begränsningar skulle detta kunna uppnås.

Då unga personer utgör och definieras som ett slags mellanting, varken vuxna eller barn, kan livet därför omfatta perioder av osäkerhet, förvirring och funderingar på jaget. För barn som tillhör denna känsliga övergångsålder kan ”platser att hänga på” symbolisera trygghet då dessa tillåter utvecklande av obestämda identiteter och egen självständighet. Eftersom den byggda miljön anses avgörande för barns välmående och utveckling, bör deras framställning av ”platser att hänga på” tillvaratas vid utformning av den urbana miljön. Med stöd av detta betonas därmed vikten av att, som planerare, tillämpa barns perspektiv för att skapa förståelse och förtydliga innebörden av ”platser att hänga på” samt att även integrera dessa i stadens utformning.

Avslutningsvis ska det nämnas att denna studie är begränsad eftersom den baseras på endast två gruppintervjuer med barn i samma ålder, från en grundskola i en stad. Detta medför att eventuella generaliseringar inte anses berättigade och möjliga att tillämpa i större sammanhang. Däremot tror jag att studiens resultat kan skapa engagemang för ämnesområdet och även vara användbart för framtida forskning då det utgör en slags vägledning inom stadsplanering, framför allt avseende Eskilstuna kommun.

Litteraturförteckning

Ahrne, G. & Svensson, P. (red.) (2011). *Handbok i kvalitativa metoder*. Malmö: Liber, ss. 19-33.

Boverket (2015). *Gör plats för barn och unga! En vägledning för planering, utformning och förvaltning av skolans och förskolans utemiljö* (Rapport 2015:8). Karlskrona: Boverket & Movium. <http://www.boverket.se/sv/om-boverket/publicerat-av-boverket/publikationer/2015/gor-plats-for-barn-och-unga/> [2015-04-17]

Brown, B.B., Altman, I. & Werner, C.M. (2012). Place Attachment. I Smith, S.J. (red.) *International Encyclopedia of Housing and Home*. Amsterdam: Elsevier, ss.183-188. <http://www.sciencedirect.com.focus.lib.kth.se/science/referenceworks/9780080471716#ancpt3> [2015-04-14]

Cele, S. (2006). *Communicating Place: methods for understanding children's experience of place*. Diss. (sammanfattning) Stockholms universitet. Stockholm: Univ. <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:su:diva-20088> [2015-03-27]

Central Intelligence Agency (2015). *The World Factbook*. <https://www.cia.gov/> [2015-05-10]

Christensen, P. (2003). Place, space and knowledge: children in the village and the city. I Christensen, P. & O'Brien, M. (red.) *Children in the City: Home, neighbourhood and community*. London: Routledge/Falmer, ss. 13-28.

Christensen, P. & O'Brien, M. (red.) (2003). *Children in the City: Home, neighbourhood and community*. London: Routledge/Falmer, ss. 1-12.

Eskilstuna kommun (2013). *Munktellarenan*. <http://www.eskilstuna.se/> [2015-04-30]

Eskilstuna kommun (2014a). *Fakta 2014* [broschyr]. <http://www.eskilstuna.se/> [2015-05-10]

Eskilstuna kommun (2014b). *Eskilstunakartan* [karta]. <http://www.eskilstuna.se/> [2015-04-10]

Halldén, G. (2003). Barnperspektiv som ideologiskt eller metodologiskt begrepp. *Pedagogisk Forskning*, 8 (1-2), ss. 12-23. <http://journals.lub.lu.se/index.php/pfs/article/view/7939> [2015-04-28]

Matthews, H. (2003). The street as a liminal space: the barbed spaces of childhood. I Christensen, P. & O'Brien, M. (red.) *Children in the City: Home, neighbourhood and community*. London: Routledge/Falmer, ss. 101-117.

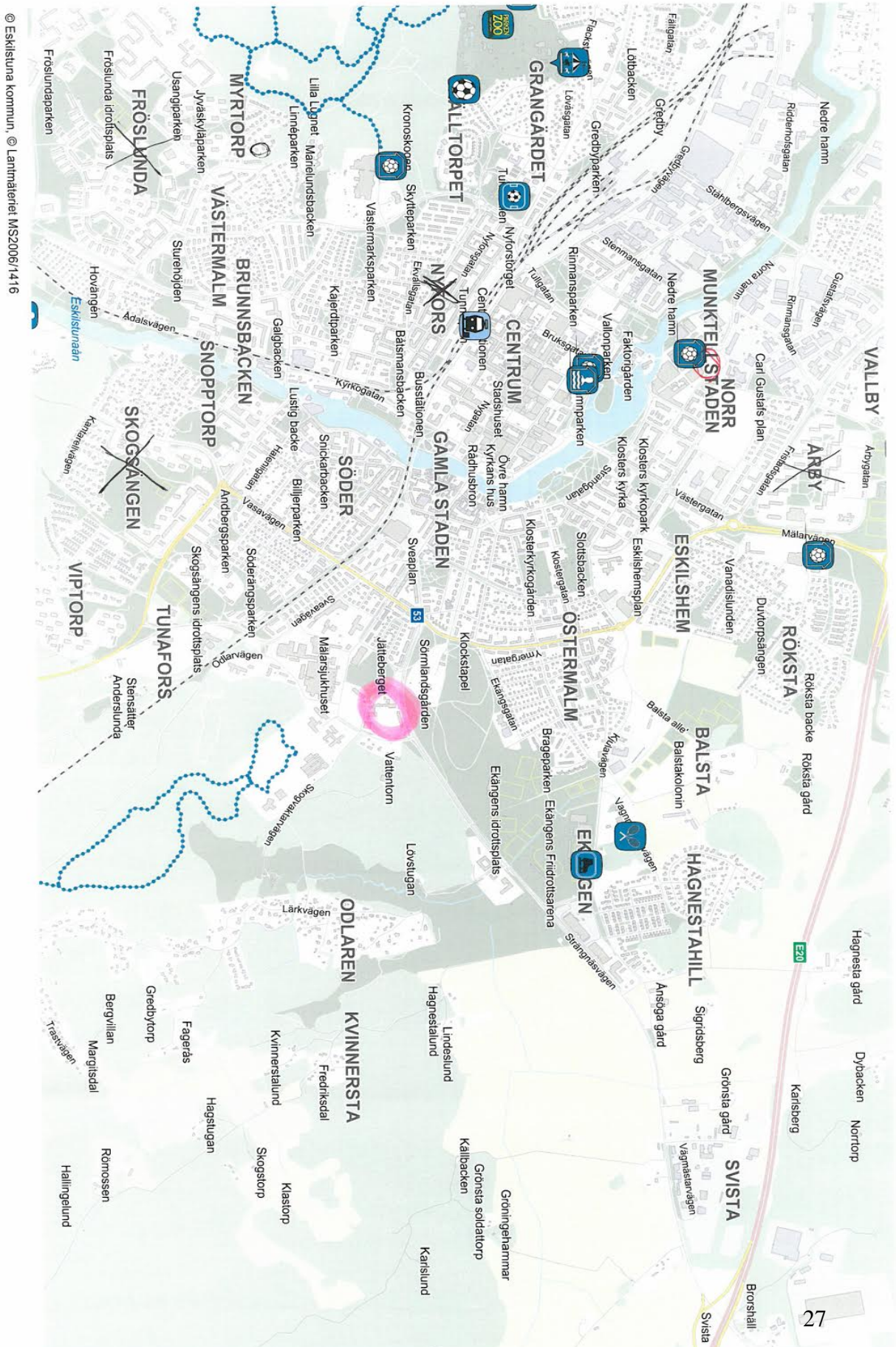
Morrow, V. (2003). Improving the neighbourhood for children: possibilities and limitations of 'social capital' discourses. I Christensen, P. & O'Brien, M. (red.) *Children in the City: Home, neighbourhood and community*. London: Routledge/Falmer, ss. 162-183.

UNICEF (2009). *Barnkonventionen: FN:s konvention om barnets rättigheter*. Stockholm: UNICEF Sverige. <https://unicef.se/rapporter-och-publikationer/barnkonventionen> [2015-04-17]

Valentine, G. (2001). At the drawing board: developing a research design. I Limb, M. & Dwyer, C. (red.) *Qualitative methodologies for geographers. Issues and debates*. London: Arnold, ss. 41-54.

van der Burgt, D. (2006). *Där man bor tycker man det är bra: barns geografier i en segregerad stadsmiljö*. Diss. Uppsala universitet. Uppsala: Univ.
<http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:uu:diva-7414> [2015-03-31]

Bilaga 1 – Karta från den 14 april 2015

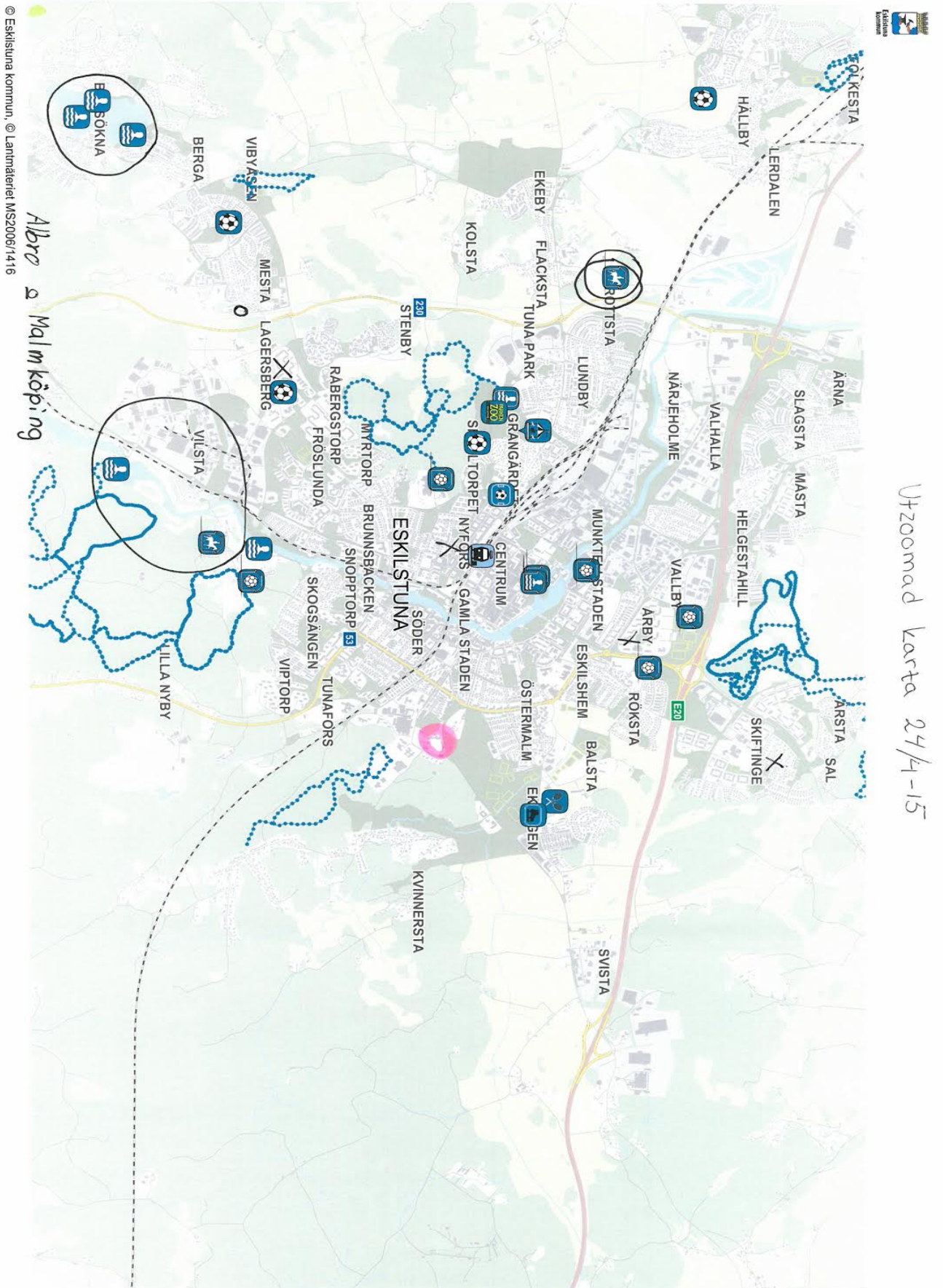
etuna3

Utzoomad 14/4-15

Bilaga 2 – Karta från den 24 april 2015

Utzoomad karta 24/4-15

Albro & Malmköping

© Eskilstuna kommun, © Lantmateriet MS2006/1416

Bilaga 3 – Brev

Hej!

Mitt namn är Lovisa Andersson och jag studerar till civilingenjör i samhällsbyggnad på Kungliga Tekniska Högskolan i Stockholm. Jag läser just nu mitt tredje år med inriktning mot stadsplanering och kommer under våren 2015 utföra ett kandidatarbete. Detta kandidatarbete har som syfte att undersöka hur barn i Eskilstuna upplever och förhåller sig till sitt bostadsområde och även staden i helhet.

Jag har valt att utföra denna undersökning genom att intervjua elever på Djurgårdsskolan i Eskilstuna. Detta kommer innebära ett tillfälle för en gruppintervju med 4-5 elever som kommer att få svara på frågor och diskutera deras upplevelser av sitt boendeområde samt staden Eskilstuna. Intervjun kommer även att inkludera en praktisk övning där barnen får använda sig av en karta för att kunna peka ut och diskutera särskilda platser. För att jag ska kunna bearbeta material kommer jag också genomföra en ljudinspelning av intervjun.

Härmed ber jag om tillstånd från eleven, skolan samt föräldrar/målsman för att genomföra intervjun och använda barnens information till mitt kandidatarbete. Barnen kommer att vara anonyma i det färdigställda arbetet och därmed inte kunna identifieras av utomstående.

Tack för er tid!

Med vänliga hälsningar,

Lovisa Andersson
Kungliga Tekniska Högskolan
Stockholm

Mobil: 0706169064
E-post: Lovand@kth.se

Elev

Förälder/målsman

Skola
